

રામદેવ પીરના વિવાહ

માઠી હરજીની સાવળો, સગાળશા શેઠનું આગમન.

કાચબા કાચખીનું સંજ્ઞા.

શ્રી હરિહર પુસ્તકાલય ટાવર રોડ-સુરત

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ સંસ્થાન

[ગુજરાતી નિબંધ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૧૪૪૭ કિંમત ૦.૨.૦.

ક્રમ નંબર ૨૧૪૪૭ નામ વિદ્યાર્થી

તારીખ ૨-૨-૨૦

રામદેવ પીરના વિવાહ ભાઠી હરજીની સાવળો,

સગાળશા શેઠનું આખ્યાન,

કાચખા કાચખીનું ભજન

Id. No.

O. T.

: પ્રકાશક :

શ્રી હરિહર પુસ્તકાલય

: : : ટાવરરોડ : : :

: : : સુરત : : : :

છાપનાર : ગાવિન્દજી ડાહ્યાભાઈ નાયક, શ્રી અનાનિલ ખંડુ
પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, બરાનપુરી ભાગળ ભાજીવાળી પેળ, સુરત

આવૃત્તિ ૧ લી

-- ૧૯૩૮

પ્રત ૨૨૦૦

કિંમત ૦-૨-૦

રામકેવ પીરના વિવાહ

બાઠી હરજની સાવળો તથા ભજનો

વીરામારાંરે વિવાળે આન્યાજી,
મને વડી મુરતે તેડાઈ અજમલરા.
પર ઉપકારરિ પરજન પાળણુ હેજી,
દ્વારકા નગરથી ધણી પધાયાજી;
પોઢયા પોઢણુ માંહીરે જાવા.

વીરાં ૧

અજમલ ધરો હુમ વધાઇજી,
તો પીંગલગઢ પરણાયરે જાવા.
રાતે સુતીમે સ્વપ્નુ લાધ્યુંજી,
અને લાધ્યુ સમરથ વામરે જાવા.

વીરાં ૨

વીરાજનો વીરાહ રચીએજી,
હઠિ અને આણું આયાજી;
તો હળી વાત સુણામરે જાવા.

વીરાં ૩

સામુરે વારો સસરો વરેજી,
વારે લોલ લોકામરે જાવા.
ઠહે સસરો તમે માલગ વહુ વર રાણીબા,
તુમ એવે શુકન મત જાએરે જાવા.

વીરાં ૪

હાંદો રણસિ પિતા અજેસિંહજી,
એની પરથુ પીર ઇંદે બાવા.

કુળમાં નમ્યારામદે કરણી ધરજી,
તો શીઠ રામદે સરખા લાઇરે બાવા
પાટણમાં પઢીઆર વસેજી,
ને ઠાકર ઠીમર ઠાયરે બાવા.

વીરાં ૫

ભર્યા બચ્ચોરે ઠલા આવોજી,
તો દેર ઠાર નહી પયરે બાવા.
ડાળા જમણા તીતર બોલેજી,
અને બોલે બોલે બીલાઇરે બાવા.

વીરાં ૬

હરયા બાગમાં કેયલ બોલેજી,
તોયરે શુકન થયાં સવાઇરે બાવા.

વીરાં ૭

પાટણથી પરવરી ચાલીયાજી,
અને દીધાં તે રથ બોઇરે બાવા.

એક પલકમા ચોકણ પાતાજી,
તો હાંચો મારા વીરને વધાઇરે બાવા.

વીરાં ૮

કુલ મળુસના કાઠયાજી,
અને આરતીયુ હિતારાઇરે બાવા.

પીઠ પાયક રામ બોલીયાજી,
તો મારી મુગણા બેન બલે આઇરે બાવા.

વીરાં ૯

ચોકણથી પરવારી ચાલીયાજી,
અને દીધાં રથ બોડાઇરે બાવા.

એક પલકમાં પોગલ પોતાજી,
તો હીયમાં વીર વધાઈ જાવા

વીરાં ૧૦

માધવડા મેં જાણ્યો નોતોજી,
તો મોત કઠેથી આંધરે જાવા.

તુલ્યું સાંગે ગયુંજ વાદેજી,
તં સમરે નહીં ઘર જામરે જાવા.

વીરાં ૧૧

ચાથે આંદો ચોરીયે ફરતજી,
અને ભેનીએ રાગ સંભરાઈરે
પીઠ પાએક પી રામદે બોલીયાજી,
તો મારે ઘેડલે જીન કરાઈરે જાવા.

વીરાં ૧૨

સોઢા ઉભ અરજ દાનીવેજી,
પીરનો ગુનો અમારો કાંઈરે જાવા.
પીઠ પાએક પીર રામદે બોલ્યાજી,
તો મારે ઘેર સુરાઈરે જાવા.

વીરાં ૧૩

પીગળથી પરવરી ચાલીયાજી,
અને હીધો તે રથ ખે જામરે જાવા,
અને હીયો મારી બેનને વધાઈરે જાવા.

વીરાં ૧૪

વીર તણા વોરતીયા આવ્યાજી,
અને આવ્યા તે સમરથ સાઉરે જાવા.
કંકુ કેસરન બીરાજેજી,
અને ચાખલીયા ચોડાઈરે જાવા.

વીરાં ૧૫

- હાથ આવઇ બદમી આવેજી,
અને આવે દોઢા દોઢાઈરે બાવા
પીંઠ પાએક પીર રામદે બોલ્યાજી,
તો થારા સગુણા બેન કેમન અમ્મ બાવા. વીરાં ૧૬
- છનછન નોબત વાગેજી,
અને સાહેલીઓ મંગળા ગાઈ કે બાવા.
પીંઠ પાએક પીર રામદે બોલ્યાજી,
તો માતી સગુણા બેન બલે આઈરે બાવા. વીરાં ૧૭
- સ્વપ્નમા મે દીરદો લીધોજી,
અને માણેક મેલું થયરે બાવા.
ખેટો હીરો મને ખરો કરી દ્યોજી,
તો મારા રામદે સરખા બાઈરે બાવા. વીરાં ૧૮
- અને તેના બાય સ્થાપક સાચાજી,
એ સ્વપ્ને સર્વ ગત જાયરે બાવા.
એ સ્વપ્ને તે જુઠો લીધોજી,
આ કેમ સાચો હોઈ જાયરે બાવા. વીરાં ૧૯
- મારે રામને કેડે બાઈજી,
અને આચા મંદિર માંયરે બાવા.
મામા મામા કરી મળ્યા ભાણેજી,
તો મામા કંઠે ગઈ મેલી માઈરે બાવા. વીરાં ૨૦
- અમર પાવડી વીરા તમારીજી,
અને અવિચળ રાજકરાઈરે બાવા.

રામે આંગણે રમે બાળકેાજી,
તો બેન બાર બોલાઈરે બાવા.

વીરાં ૨૧

પિંગલ ઉછરંગ પોલક ઉછરંગજી,
અને ઉછરંગ પાટણ માંડીરે બાવા.

હરી ચરણે હરજી ભેલ્યાજી.

તો દીયા આશીષ મીરાબાઈરે બાવા.

વીરાં ૨૨

ભાડી હરજીની રામદેવપીરની સાવળ.

જીરે બાપજી ભજન વિના મારી, ભુખ ન ભાગે હેજી,

સ્માણ વિના મારી તણપ ન બાય;

અવરા દેવને હે નહિ ચાચુરે, હેજી.

કૃપા કરાને રામદે દયાળ એજેમલ ઘેર અવતારધર્યો હેજીકે.

જીરે બાપજી આઠ ભુખના અમર ફળ અરસહેજી,

ભવતારણ રામો હીનયાળ દુખ દારિદ્ર ટાળી મુખદેજેરહેજી.

એવક તણા રામો સદ રખવાળ,

અજમલ ઘેર અવતાર ધર્યો હેજી.

જીરે બાપજી મેં કુઠા કે મેરા સતગુર સાચા હેજી.

જનમેા જનમના કાપ જાળ બની ઠની ગુર વાટેને ઘાટે હેજી.

અજમલ ઘેર અવતાર ધર્યો હેજી.

૩

જીરે બાપજી પાંખ વિના પંખી કેમ ઉડશેજી,

જાળ વિના મછીયાના ડેણુ હવાલ,

૪

રાજ વિનની ડોણ ગતી મેરી રાજી.

ભાપતી રામો સદા રખવાળ,

અજમલ ઘેર અવતાર ધર્યો હેજી.

૫

છરે બાપજી મેં ગોરીને મહારાજ મળીયા હેજી,
મળીયારે માલાની બરી દરી ચરણે બાઠી હરજી બાદ્યા હેજી,
રામદે પીર મને પડછો દેખાડો,
અજમલ દેર અવતાર ધર્યો હેજી.

સાવળ ૨ જી.

ચડો ચડો અજમલ રામા એક વાર ઘોડલે જીન ધરો.
પીરજી દારકા રોકાઈ રહ્યા રામે દારકા રોકાઈ રહ્યા,
તરે મારવાઠ દેશમાં વળે પડ્યો હોજી,
ઘઠ દિલીથી ચડ્યો બાદશાહ ગામ રણજી દેર ધાલ્યો ચ.
કોણ કુંવારી લોમ લણીને રામા કુંવરની આણુ ફરે ચ.
અજમલજીની લોમ લણીને રામા કુંવરની આણુ ફરે ચ.
લીલુડા નેજા તોઠ દીયે ગળીયેલ નેજા રોપ દીયા ચ.
ગામ રણજીમાં ગાય વેધાયુ લાલ દેવરા રગચડે ચ.
માતા મીલણુદે રૂદન કરે છે તારા મીલીખાના બંધ હુવા ચ.
કોરો કોરો કાગળ લખે ભાઠી હરજી, વધ્યા પડિતની સાઠી પડે
દારકાથી પીર રામદે ચડીયા, ચપો કુપો એની વારે ચડયા,
ગઠ ગીરનારથી ગોરખ ચડીયા, ચોરાશી સિદ્ધ એનીવારે ચડયા
મેવાડમેથી મલીનનાથ ચડીયા, બાવન વીર એનીવારે ચડયા
આણુ ગઠથી કુંભો રાણો ચડીયા, ચોસઠ જોગણીએનીવારે ચડયા
એજ એમરી માલે જે જુવું બાદશાહના તંબુડા તોઠ દીયા ચ.
હેઠ બાદશાહ ઉપર ઢાલીયો તે હંસલો રમણુ કરે ચ.

હબી ઉભી હુરા અરજ કરે છે હીલવા બાદશાહને છોડી દીયો
 દીલી શહેરમાં દેવળ અણુપુ, વેરવેર રામના જાપ જપે અ.
 સવા લાખની દેગ અડાપુ સવા લાખનું છતર ચડે. અ.
 બાદ ઉગારો સેવક તમારો, હુજો ધણી મે વનદીયા અ.
 કરી ચરણે ભાડી હરજી બાદશા, સદાય ધણીમારી સંગે રમ્યા.

સાવળ ૩ છ.

આવો મારા નકજાગી શ્યામ, નીજનીરે હોજી.
 સમરૂ સ્વામ સંતુરો તારજી ભક્ત આધારણ ભારી.
 તમે આવો મારા રામદેવજી નીજરીરે હોજી;
 અજગલ ઘરે અવતારીરે, હોજી. તમે૦
 ચડીયા સરસાદ સહુણા પર, તખીયા તપ તપ કરારીરે હોજી.
 હોય નરસિંહ રાખે વણુ ઉરજીતા ઉતારી,
 તમે આવો મારા રામદેવજી, નીજરીરે હોજી. તમે૦
 મશરી સેધુણુ લુણુ રીમસરી, કરડ રો ગીરધારીરે હોજી.
 દ્રડે રમતા તો દેવ વીધારો ઉજડ ભોમી વરમાઈ. તમે૦
 છુડતા વાણુ વાણીયો સમરે, ઉમ્મી રામ પોઠારીરે હોજી.
 ચાપાટે રમત ભુજ પસારી રામા મેંચલીયો કર જાલી,
 તમે આવો મારા નકજાગા નેજધારી, રે હોજી.
 સ્વારથી સાથરે સુતો રામા રૂઢન કરે નરનારી હોજી.
 કરી હેલા હાજર કરી વીના, રામા રમવા હુવા તૈયારી તમે૦

સાવળ ૪ થી.

શુભ વખાણું અતિ ભારી અલકારા, શુભ વખાણું અતિ ભારીદે.
 સંકટ કપો રહ્ય માણુ નકળંગી નામજ ધારી ટેક.
 પહેલો પરચો રામે દુધનો પુર્યો, હકગતી દેગ ઠરીરે હોણ.
 દીનેનાથ જ્યારે ભુવન પધાચી, પછી નંદીરે પધાર્યાં મારારી અ.
 રામદે પીર જ્યારે પદ્મજે પોડયા, ભેળા વીરમદે જ ધરે હોણ.
 માત પીતાના મન હરખાણ્યા, ઘેર ઘેર નાધી વધાઈ અતક;
 સુવેલો વાછડો જીવાડ્યો રામદેવ, વેળાજુ ગાય દોવરાચીરહોણ.
 ભેની સજનાના સંકટ કાપ્યા દળદે લીધા ઉગારી. અલક૦
 પળે પળે પીર રામદેને સગરે ડબ્બે અતક અવતારીરે હોણ.
 શુર પ્રતાપે બેઠ્યા ભારી હરણ, ધણી ધર્યો નેત્ર ધારી અ૦

સાવળ ૫ મી.

જીલા જાટદી બની જાવને હુશીયર. રે.
 મારી ઝોખરીએ અજતના રામા આવજે હોણ.
 તમે હાંમે લીલાને વડેલા આવજેરે હોણ.
 અશ્વિન ધરામાં રામા પીર પ્રગટયા હોણ. મારી૦
 પરચો લીધો નણુંની મોજારે—મારા હાકેમ લીલાને.
 મધરે દરીયામાં બેઠી લગી બુકારેજી,
 આવો આવો કાંઈ વાણીયાની વારરે— મારી૦
 પારસ નાથને પોદારે પેલો, વાણીયોરેજી—
 પારસ નાથે તેની પાસરે— મારી૦

રામદે ને વીરાદે રમતા સોમઠેરેછ.

બાવું બાવું કાંઈ વાણીયાની બહારે—

મારી૦

લીલુડા પલાણુ રામદેએ માંડીયારેહેછ.

જુડતા તાર્યા એલા વાણીયાના વહાણુરે—

મારી૦

ઝેરના કટોરા રાણેછ મોકલેરે હેછ.

દેને દેને મીરાંબાઈને હાથરે-તમે૦

મારી૦

એતો અમૃત કરી પી ગયાં હેછ,

આવ્યા છે કાંઈ અમીના એડકારે—

મારી૦

નરસહયાની નિંદા માંડીરે હેછ,

હારતો આવ્યો સભાની મોજરે.

મારી૦

લાખા ગૃહમાં પુર્યા પાંડવોરે હેછ,

હાર્યા હાર્યા હસનપુરમાં રાજરે,

મારી૦

પત્રીકા લખીમે રામા પીરને માઠલીરે હેછ,

વાંચી વાંચી આવે વારરે.

મારી૦

હુવારકામાં પથકા ભાંગ્યા ઠેલવોરે હેછ,

દેવળ ઠેરવી દીધા છે દેદારરે.

મારી૦

ગુરને પ્રતાપે હજી લાડી જોલીયોરે હેછ,

દેને દેને સાધુ ચરણમાં વાસરે,

સાવળ ૬ ઠી.

વાગે ભડાકા ભારી ભજનના, વાગે ભડામા ભારીરે હેછ,

ભાર ખીજના ધણીને સમર, નકજંગી નેજા ધારી, ભજ૦

ધરૂવરાજને અમર સ્થાપ્યે, પ્રહલાદ ઉગ્યા પડારીરે હેજ,
સંધ્યાળે દૈત્ય સહાર્યો હિર જો નોર વધારી.

તારાદેતું સત રાખવા, માગી થયા છે મોરારીરે હેજ,
માલે રૂપાના હિરણ્ય દેર્યા, આશયે મોજડીયું ઉતારી. અજ
તોળીએ ત્રણ પુરૂષ તાર્યા, જેસલ ઘરડાની નારીરે હેજ;
સુધનવાના નામ પ્રતાપ, ઉદ્ધતા કહા કહા ઠરીરે. અજ
પલે પલે પીર રામદેને સમરે, ઇછે અલક અવતારીરે હેજ,
હરી ચરણે લાઠી હરજી ભાલ્યા, ધની ધાર્યા નેજધારી અજ

સારણ ૭ મી.

તારા ભરોસો મને ભારી અજમલ તારા ભરોસો મને ભારીરેજ,
ભાગ્ય બડા જેને ભગવત મગીયા, રમો કુવર નેજધારી અજ.
મંજરીનાં જાલ બચ્યાં ઉગાર્યા બળતી અગ્નિ માંચરેજ,
લક્ષ્મ પ્રહલાદની પ્રતિમા પાળી, માર્યો હિરકંશરાય અજ.
કૌરવો પાંડવ ભારથ રચ્યું, આળ્યા છે માર મારીરેજ,
ટીટોડીના વહાલે ઇંડાં હજાર્યા પ્રગટ પરચે ભારી. અજ.
ગીરધારીએ ગામ જોડુજ વસાવ્યું, પરમની ગયો ચારીરેજ,
પેસી પાતાળ કાળાનાગ નાથયો પ્રગટ રચો આપી. અજ.
ગિરિ ગોવર્ધન કરમાં ધાર્યો, ઇંદ્રનો મદ ઉતાર્યોરેજ,
વાલુદેવ દેવકીનું દુઃખજ ટાળવા, મામા કંસને માર્યો. અજ.
ગજગજ જ્યારે હુવા ચ્યાસ, ચાલ્યા સરોવરમાંચરેજ;
જઈ જઈ વહાલે સુંપને માર્યો ઉગાર્યો ગજરાય, અજ.

સેન ભગતના સંશવ મળ્યા આપે જન્યા હરિ નાધયેળી,
દોષકા જોડીમા હઠીલ બિદ્યા અમીરમ વાણી, અજ.

દલા વાણીયાની રામદેવીરની સાવળ.

અરજ સાંભળો મણુજના રાય,

હુમ્મ કરી તો પીર જાતરાઉ થાય;

મારી અરજ સાંભળોજી.

મારી અરજ ૦

ચુજરાતી વાણીયો જાત્રાએ જાય,

માલ રૂખીરે ચોર વાંસે થાય.

મારી અરજ ૦

જાડી જાડી ઝાડીયુ, વસમી વાટ,

એ જણા વાણીયાને ત્રાંજો થયા સાથ.

મારી અરજ ૦

ઉંચા ઉંચા ડુંગરા વચમાં, ઝેળ;

મારી નાંખ્યો વાણીયો ને માલ, લઈ ગયા ચોર. મારી અરજ ૦

ઉભી ઉભી અબજા કરે, પાકાન,

સોગઠે રમતાં પીરને ગયો છે અવાજ.

મારી અરજ ૦

લીલુડો ઘોડો હાથમાં તીર,

વાણીયાની વા'રે આવ્યા રામદેવીર.

મારી અરજ ૦

ઉઠ ઉઠ વાણીયાણુ ધડ માથું જોડ,

તણુ ભુવનમાંથી, શોધી લાવું ચોર.

મારી અરજ ૦

ઠહું છુ ચોર તમે, કેટલેક જાઓ;

વાણીયાનો માલ તમે કેટલા દહાડા ખાવ.

મારી અરજ ૦

આંખે કર આંધળો દીલે કાઢું કોઠ;

હુનીચા જાણે આ તો રામા પીરનો ચોર.

મારી અરજ ૦

૫૫ દલુ વાણિયોને ભત્રી રાખી ટેક.

જુન શહેરમાં વાણિયે પેરી લીધો લેખ. મારી અરજી

ભજન.

આદનાથ ગુણપતજીને અમર, સરસલી રૂઢામંઈ હેડેજી.

નૌત ઉઠે કવરતવથાને સીમરે, તો જુવને રાય બતાઈ.

ટેક-બાપજી આરાદે, ધણી આઈ હેડેજી.

કર હંસલે અસવારી ચતદાતા, આરાદે પીર આઈ હેડેજી.

માતા મેણાદે પીતા અજમાલજી, વડા વીરમદે ભાઈહેડેજી.

બાળનાથરોકેવંજે બાળકો તો સીરપર હાથ ધરાઈ બાપજી. ૨

કુદા ને કપટી લેલી લાલચુ, જમલા મેમતી જુવઈ હેડેજી.

ઉણ કુડીયાંસે મરેડેડી સગાઈ, દાતા પાપીયાંસે પલો છુડઈ. ૩

ભેર વરાહસને રામ માર્કયો, જુનોડી લોમ વસાઈ હેડેજી.

કાલકુંડને દેત ગાડીયો તો, વજરમલા સરકાઈ બાપજી. ૪

ગામ વણુ જે ધામ ધણીયારા, પેરસે જ્યાં રીસફળક્રમાઈ હેડેજી.

પરચય જકે પરમપદ પાયા તો, હુલાને રાએ બતાઈ બાપજી ૫

સદા નામ ભેગજી મળીયાગમાની ભારમી ગોળબાઈ હાડોજી.

ગોપાળભારથી સરણુમે ગોલે, વીરા બાંનારા બીહદ સંભાઈ. ૬

ભજન.

અબ તુમ દયા કરો શ્રી રામહેજી, અજમલકે જેવાને વ લે. ટેક.

અજમલ તેરાધ્યાન લગાયા, સમદરમે હરમન પાયા.

વચનારા બાંધા આયાજી મેણાકે, લગાને વાલે અબ.

ઘેડા ટોટાસ ગયા શુર, બાળીનાથજી પાયા,
 હોરવા રાકસ માર હટાયા, જુની લોમ વસાને વાલે અમ. ૨
 તાવ બોલો તારી તારી સમદરમે, બોલે વધારી.
 મીસરીડી કરતી ખારો એસા દાંજુ ચુકાને વલે અમ. ૩
 થોરી મુગણુદે બાઈ વે, પીગળગઠ પાણુઈ.
 રતનારાયકાને જોલ છોડાઈ, એસા વેવાઈ કહાને વાલે અમ. ૪
 ઘર ધારૂર આયા બાઈ રૂપાને, જમલે બોલાયા.
 રાવળ માલદેજી ખડક ઉઠયા, થાળીમે બાગ રચાને વાલે અમ. ૫
 કેતાક સંત એધરીયા તેરા, જુગ જુગ સીંમરણુ કરીયા.
 ગોઠજહાસ શુણુ થેરા ગાયારે, લેખરી ટેક રાખને વાલે અમ. ૬
 બજન.

રામાકુંવર રઘુવંશીરે રાજાને, કરણીકરે, સીમરો કીરનાં હાંહાં.
 દસમીરણીદીનમાસ ભાદરવોતો, અગીયારસખાવેલીયો અવતાર
 અગીયારસ ખાવે લીયો અવતાર હો. ટેર રૂડીરણુ રામદેવ.
 મીયાંએકાં રૂડીરણુરા રામદેવ મલીયાને, પીર અવતારયોરેહાં.
 માતા મેણાદેરા પુર્યાં મહાવશ અજમાલજી, રીખાવેપુરીહો આશ.
 મેણુ ભાગેને દુટયા મારા જાતો ગઢપેઠણુ ખાવે લીયો.

અવતાર રૂડી. ૨

સુવાચંદણુને સોનું સોળસું સતીયે, સજીયા સેજે સણુગાર.
 માતીમિવારા થાળ તો પીરસીયા, તો ઘરઘર વરતી જે.

મંજળાચાર રૂડી. ૩

ટેલ નગારાને નોખત વાજે બીના બાલર બાજે અણકાર.

નીકળંગી વાળ પીસં ગેળી, વાળે તો ગાવો માઝળને.

વધાવે નેનો બાળ રૂડી. ૪

એડી તો લેને બાવો જટમે પધારીયાને, ગાયાતણું હરહુવાગોવાળ.
હોય કરજોડે વીરમદેજી જોડે તો, રાંમાંકંવરથે હતારે માને
પાર રૂડી. ૫

સજન.

પાવણુમે આવે મારા પ્રેમ પ્રભુ, પોઢીત્યાંહે તો હાલરીયાજીયોટર.
હલરાયા રમતા રામદેરણું જામે, આયાહા પીરજી.

પોકણુગઢ પધારીયા લાંહાં. ૧

આ પીરજી જલમીયાજડે આલમ, જાણીયો હે.

તો ફર રહી આણુ દુવાજી જીઓ, રમતા. ૨

માતા મેણાદે જ્યાંરા પીતા, અજમલજી હે.

તો રાણી નેતલદે, વર પાયા જીઓ, રમતા. ૩

વખમી વેળા તો નામા વાણીયાને, તારીયો હે.

તો હડથે રમતાં દહયતને, મારીયો જીઓ, રમત. ૪

રાકસ મારે ને નામા લોમકા, વસ છ હે

તો પીરજી માતીડે, વધાયા જીઓ, રમત. ૫

મેધરે ધરૂરે ધરેજમલો જગાયો હે.

તો બાઈ રૂપાને વાંચક, આયા જીઓ રમત. ૬

ખેંચને ખડક રાવજ માલજી કેપીયા હે.

તો થાળીમાંવ જાગ લગાયા જીઓ, રમત. ૭

બાઈ સુગણાંમે સોગ લગાવીયા, હે તો મુવેલા બાળ
જીવયા જીઓ રમત. ૮

હરરાયરણાંમે ભાટી હરજી જોલીયા હે.

તો ચરણાંમે શીશ નમાયા જીઓ, રમત. ૯
ભજન.

અંનને તો ધ્યાનથી ગાંઠડી લે બાયા હો બાવાજી અણનું જરા;
આગેમતી જોલો માન નરા મારા, વીરારે દેયાં માંયલ;
હીરા હો બાવાજી ટેક. ૧

હાથમે હીવલીયે નુગનને ચાંદણો, નથ સુજે હો બાવાજી
ગરુમ હીવો લે યાયા સોજો મારા વીર. ૨

ભાંગરા પીધેલારી નુગરરી તરસના નથ ભાંગી હો બાવાજી
ઓ દારો પીધેલા મત, હીણો મારા વીર. ૩

નેણારે અંજણીયે ફારે કુપતે મત રીજો હો બાવાજી
આ પરનારી મેયેલા પરજો જાવે મારા વીર. ૪

નવરાંસાં ટીકાય તળામો સમહેજી જોલો હો બાવાજી

આયે હો અસરીયે હે, મતી ભુલો મારા વીર. ૫
ભજન.

લેંસ દેવરાવું હે હરરે ભુરડી ચણરી ખીરતો રંધાવું હે
પે લજી માડાં હે મારા. ૧

સામને સુગણાં દેરા વીરા હે....દેર....હાલો હર રીસેયા
હે જાવો દેવજો.

રાજ રાંમહે વધાવાંહે ભાઈ હાલો હર રીસેયા હે.

ભાઈ જોયા મહરીયા મે જોયા માળીયા જોયા રાજ દરમારે હે

ભાઈ જોયા વાડીમાં છે જોયા બાગમે જોયા હાટ બજારાં છે.
 ભાઈ વાટવરા હડા છે વીર વીરુ' સવ રામદે બતાવે છે.
 કીયે એ લાણે હો હરને ઓળખું કીયે નેણ અણત્યારે છે ૩
 માથે પથરંગીયે હરે મોળીયો ગળે મોહનમાળા છે.
 વેળ ગેડીયો છે હરે હાથમે જોયા દહીયે રમત છે...૪
 અણુનણું જારી ભોમમે સૈયાં મંજળ ગાયા છે.
 ભાઈ અરજ કરે ને છે હરજી જોડીયા લીલે નારલેવધાયા. ૫

ભજન

રાણીધરા અમર નેમ લીધા જહુળીઆ વારના.
 અજર રખને વસતાં દીની જ્યાં દનકા વજતાર. રાણી. ૧
 ટેર ગુરાંસેપર તીનરાંચો એસી ગુરાંસે પરતીત રાખો આર
 જુગરી રાય.
 પાળો અલખ ગરા પય પુજે પુજ્યાં પારખ પડે.
 મીઘ રામદે સારી ભણે હાં એ હાં.....
 રાણી એક જોગી જુગાં પેઢાહે મારા પ્રેમ ગરૂરે પાસ.
 ઉધે મસ્તક હુતત જ્યાંને નીજીયા ધમરી આસ, રાણી. ૨
 જણે સતીયાંચો નેમ લીધા જ્યારે ધણુ હંદા બાર.
 ઇંદ્રે ધરે આગકા રાણુ ભેટીયા દેની બાર. રાણી. ૩
 રાણી કોડ કુંજર કનક ભરીયા ભોમ દાન પચાસરે.
 અતરે દાન ગંગાજી અળપો તોય નીજીયા ધમમહકાર. ૪
 રાણી લાખ હીરાને કોડ મોતી પદમ કોડ પચાસરે.
 અતરે દાન પોહણુજી અળપો તોય, નીજીયા ધમ હકાર ૫

રાણી કાગ બગલે રોળ માંડી અલખ વાણી ઓચરે.
 પારકા પરીયાણા પુછો ઘર મંદર તાળા જટે રાણી
 પઢોરમાં લખો નામા સંત સારા સાંભળે.
 અમર હીરો હાથ આંધોળ કે ભુલા કયુ ફરે રાણી

ભજન

પીરજી જો દેવી તો સમરૂં જો સાન્દા હોજી પરાં ગુણ
 લાગુ પાહા

ભુખ્યાને ભોજન આલજો હોજી, પીરાં તન્સ્યાને પાણી પાહા
 ટેર... મેજુજો હે ભવસાં હોજી, જાસાં મેતો અવક ધણી

હરમાર જુગતીસુંજ મલો જગાવ સાંહે.
 પીરજીયો અણુજુજારારે મારગે હોજી પીરાં ઝીણી ઉઠે શુભા
 ભગમાં સંતાંરા હુગડાં હોજી, પીરાં નીરમળ જ્યારી દેહ મે
 પીરજી હે અણુજુજારારે મારગે હોજી પીરાં સંતઉતરીયા અ
 પાણુત હહણુ રામદે હેજી પીર મેહો મંગળીયો માલ
 પીરજીહો અણુજુજાગીરી થજ વટમે હોજી પીરાં જુલે
 અસવ

લીલે ઘેડે જો હંસલો હોજી માથે રામા કુંવર અસવાર.
 પીરજીહો આજ ધાડે દીશે ધુધળો હેજી પીરાં ક
 કાઠોરો પુઠો રે

હરચરણમે હરજી લાણે હોજી પીરાં દુધે પુઠો મેઘ

ભજન

પાંચ પીર મુલતાન મુલક રાજા વેતો હીંદવાને મળવા અથળ.
 ટેક....ધન બાવાળ મારા સૈંયાળ આદ પીરતો મુમલમાનળ.
 હીંદવા પીર નવ દેખ્યાળ આદ પીર તો મુમલમાનળ. ધન. ૧
 સવા હાથફી જાજમ બીછામળ, તુમ બેરોની સગ સૈંયાળ. ૨
 એક બેઠા દોચ બેઠા, પાંચ ફકીરળ ધન. ૩
 સવા શેરફી દેશ ચઢામળ નાંચ જોયો ચોખા ચાવલળ. ૪
 પેત્રો કે મારે વેવર લાડુળ દુખરે છુટા ચુરમાળ ધન. ૫
 તીજે કે મારે લવો લાફસીળ, ચોથારે સેવ સુવાળીળ. ૬
 પાંચમે કે મારે લજ્જા ચોખાળ, છકુરે ઠંડા દુકડાળ ૭
 મોઢાકે લાઈ વાસળ આપણાળ, વાસળ અકકે મહીનેળ. ૮
 રામા પીર વણી ભુલ પસારીળ એક પલમે વાસળલાયાળ ૯
 એક હાથ મુલતાન મુલકમેળ ફુલે મકકે મહીનેળ ૧૦
 ઝોળી ઝંડા પવન પાવડીળ એક પલમે હાજર કરદીયાળ ૧૧
 બડા પીગંબર ભોલેળ અમ હીંદવા પીર તુમ સચાળ ૧૨

ભજન.

હરળ ભાટીને રામદેવળ મળ્યાની નીશાની.
 પેલારે પરગ ગરૂ પરસીયેહાં રળમે મળ્યારે રેમાની
 હરળ કને રહેતો મારીયો હાં મુખડે મીડી વાણી ટેક. ૧
 વારીઓ વારીઓ મારા સાહેબા હાં થાં પર કાયા ખુરખાણી
 સંતરો હરો હાતા સાંમળો હાં છોડયા દુધ જળ પાણી
 કળજુગ આયો રામા કેરે રાજો હાં એહાં.

કણ રોકે વીજે હરજી બાળકો હાં કરણી અજીયા ચરાવે
 ખદીયા લાગી રેમાં ને અંત ઘણી હાં થોડો દુધ પીલાવે વારીયો
 છછ મહીનઃ રાચાફંબા કરાંહાં નઈ કેઈ ફળી કેવી યાંણી
 પીરજી કીયોંમાને દુધરે હાં મુખડે નારે કે વણી વારીયો
 ચીપી કાઢી હે વામા સતન્સમી હાં મન સાથે મંજાણી
 હરજી દોયણને હાલી આગે અજીયા સમાંણી વારીયે ૪
 ચીપી બરલાયા હરજી દુધનીહાં માંચ થોડી મીસરી મીલાણી;
 હેત કરતે હરજીને ધાંમીયોહાં કાયજ દરજ્યા આંણી વારીયો
 જેઠ અસ હાં રતાવ દાહાં સુકી કઠ નીર વાણી;
 તરસ લાગીરે માને અંત ઘણી હાં થોડો માને પણી પીરાવો ૬
 જેઠ ખવે ને રવી તરે હાં સુકા સરોવર પાણી,
 પારજી કીયો અલી રા હાં પેચાં કોસાપર ધાણી વારીયો ૭
 ધારે ચડને હરજી જાવીયો હાં સુકા સરોવરને પાણી;
 મુખ ધેયા ને કરલાગીયા હાં સુજ પઠમ પીરાણી વારીયો ૮
 લીલો થોડાને ટોપે અજુડો હાં તરરે તારા હઝારી,
 કે તો દીસે જગરો ભેમીયો હાં નતો અપ અવતારી વારીયો
 અવધટ ગાફા મેહુરજી મુઆવાયો હો અંક મારી વાવ વીરાંણી
 જુની ઘાટીરો મારગ વાતરો હાં આતે મારી ભોમ અજાણી ૧૦
 અસંજ જુગારાખાપજ ભેમીયા હાં નઈ થંરી ભોમ અજાણી
 હેત કરેને હરજી આજખયા હાં સાચા સાજગ પ્રાણી વારીયો
 સાથે ચાલે તો હરજી દેયાહુ હાં કડં મારા હંસલા રેહાણી
 સોરોરાણુ મારા જીવજીયું હાં થને ચાહું નરવાણી વારીયો

સેલીસીંગને ઝંઝરકંથા હા નેજેને નીસાંણી;
હરચરણુમાં હેજી જોડયા હાં પીરજી મળયારી નીસાંણી.

ભજન.

પીરજી હો સીંધુ નગારા હેવાજી પીરાંવાજે રહીગણુવા
બાયો મીર સંઘડી તણુ હોજી અશે ઘેરી રણું નરી ગાય-ટ્રેક.
જઘવા છોડાવો પીરાં ગાયાં તણુ હોજી ઉભી મેતો રામ
સરોવર પાળ જઘવા છોડાવો પીરાં રાવળા પેજી
પીવજી હોય વઢવાં સારી હે વીનવે હોજી માંરા સસરા સુતો
જાજયાં જાગ્યા મારા શરજ સરે હોજી માંગ તો દુઃખ જાવે ભાગ
પીંજી હોં દેવરાને લાખી વચે હોજી પીરાં ઉઠે રહી વડતાળ
ધુરવી સીમાડા હે લાગીયા હેજી પીરાં જાંધે દેગ્યા હોગેવાળ
પીંજી હો સુતારે સુખભર પોઢીયજી થાને અમલટની દઅપાર
અમલગો અજમાલજીરા હેજી પીરાં અસુરા ઝંકીયો અનીયાવ
પીરજી હો ભગદળ ભલાભાગ કયા હોજી ઉઠયા રાંમે રજ
કુવાર પાણુહડણુ રાંમદે હોજી મેડા મંગળાયો ને માલ જ પ
પીરજી હો સીંધડીમેઘાં ન ચાંપીયા હોજી પીરાં ધુમે રહ્યો મે
કામ અનવી અસુરની માલકીયા હોજી પીરાં પગે લગાયા પાય
પીંજી હો ઘરગર થાન અલેખજી હોજી પીરાં ઘરઘર મંગળા
યાર હરચરણુંમી હુરજી લણુહોજી મારે સદા કુંવરજી રીસ યા

ભજન.

આદી ઉતપત કુંણુદે મદર ઠેરા ગાજ કુંણુ હે
વેહ ઠેરા મંત્ર સાધુડાં કુંણુદે રહા

ભાઈ પુછે પુરા પંડતાંને તેડાવો જાણીયા જોશીડારે ભાઈ ૧

નેમરા ગરૂ કુંભ હે રહા હાં હાં એ હાં

ભાઈ જમી કેરી જાત કુંભ હે સખ પ્રથવીકા રૂપ કું હે ર
પાણી કેરા બીજ સાધુડા કુંભ હે રે હા પુછો.

ભાઈ સંતકી એકસાર કુંભ હે સારમાયલી ધાર કુંભ હે
ધારમે એક ધીરપ રાખે વો નીરજન કુંભ હે રહાં પુછો.

ભાઈ નથજ કાલીંગ કુંભ હે ભવાંનીકા ભંગ કુંભ હે
ભંગમે એક જોતાં જાગી વેતો દેવીયાં કુંભ હે રહાં પુછો.

ભાઈ કતવારીકા વીતર કુંભ હે વાંઝણીકા પુતર કુંભ હે
સુતરખાધે જુઠ ભાલે વો તો તુમરો કુંભ હે રહાં પુછો.

ભાઈ કળજુગી કરતુક કુંભ હે મેવડીકા વરણ કુંભ હે
મોલીયા સીવ રામદેડ અવતાર સાધુડા સાજ્યાં મળે હા પુછો.

ભજન.

થળવટેમે થાંવ પીનાંરા થપાંણું.

જ્યાં રોપડછો પરદેથાંમાંડ હો મારાજ.

દાદરણુ સાજ્યારા પીતા અજમાલજ હોજ.

જ્યાં રાવડા પીરમદે ભાઈ હો મારાજ-પુરા

પુર સરાંમા પાર ઉતારો મદા રામ માંને સરણું મે રાખો,

હીંદવા કુંવર બેડી પાર ઉતારો હોજ.

વચન કેલ શું વાણીયો આલીયો હોજ,

વણુજ કીયો વણો બારીડો મારાજ.

ચિપટ રમતાં ધણી ભુજ્યા પસારી હોજી,

એવો તારવીયો વેપારી હો મારાજા—પુરા
તીનતો દાઢારો લાછડીયો મરેલો હોજી,

એવી મુવે વાછડીયે કલમાણી ગાય.
હાડ શુડ જ્યાં શરખીયે આધા હોજી,

જ્યાંની ખાલડી આંગણીયે મુકાઈડો મારાજા—પુરા
વડીરે લોખંધયારી અન ખડી દાહો,

લીધાં દાતણી ચારી નેમ હો મારાજા—પુરા
ધર અવતાર લીયો કીણુ કાર હોજી,

થે તો પદ્મે પીરાયાં ખેલોડો મારાજા—પુરા
અમર દોરડો ધણી હાથ રાખાયો હોજી,

એથે આમડો ને ચટ્ટો લગાયો હો મારાજા—પુરા
હોને વાછડીયો ધાવણને લાગો હોજી,

એવો પીતળયે પઠકો અતાવ્યો હો મારાજા—પુરા
હો ને લાભીજી ગાવંતરી ને મળો હોજી,

થે તો દાતણુ કરને લીધાં મન લઈ.
હરચણે ભાટી દણુ બોલ હોજી,

વેતો અમર હુવા કુળરેતાઈ હો મારાજા—પુરા
ભજન.

મડ દફડીથી ચઢે બાદસાંડ એવેણું જા ઘેર લીધા હોજી,

કીયા ઠાકરરો ગામ રણુંને કીયા કુંવરની આંણુ ફરે હોજી,

અજમાલજીરો ગામ રણુંજોને રાંમાં કુંવરરી આંણુ ફરે હોજી.

ગાંમ રણુજરી ઝાડી કપાવેને બાદશારા તંબુ ખઠાડીયા હે જ,
 ઠોરા ઠોરા કાગદ લખે ભાંટી હરજી વળે પંડત પરમાણુ લખેડો.
 વળે પંડત તાંસાંની કીધીને લાલ દેવળો લખે લીયો હો.
 ઉડતા પરમાણુ વાંચે રાંમદે ચઢે ચઢો પીર વેગે ચઢો હો,
 આયનો દુવારમાં મેરમેરીયા ને તુરકાદાંદે રાજ હવે હો.
 મોર બાકરા ધણુ વડીજે ને ગાયારે, ગાળા પડે હે જ.
 ચઢો ચઢોને હીંદ વાણીરો સુરા એકચાર ઘોડલે ઝીણુપરો હો.
 આપતો રામદે વેગા પધારોને મધરા પ્યાલ તે ફરેરીયા હો.
 મેવાવગરથી ગઢે માલદે જમણી ભુજ મેડતીયો ધડે હો.
 સતાડીપસે ચઢે જવાની લાવન લેજલ લાર ચઢે હો.
 પાવાગુઢમ્મ ચઢે કાગક ને ચોસઠ જોગણુ ખપર બરે હો.
 સો સો ઘોડે ચડે રાંમદે સાંપો કુંપો સ.થ ચઢે હો.
 એમ જોબરા છુટે ભડાકા બાદશારા તંબુ ગંડે પડે હો.
 આવે બાદ સારો પદંગ દાગીયો માથે લીલુ હોમકરકરે હો.
 હેઠે બાદશા હપર ઠોલીયો હરમાં ઉભી અણા જપે હો.
 અણુ ખુદા ચારાનેટ કરોને બીબી રામાકુંવર રાજય જપો હો.
 હમકેતો જવતા છોડોબાપજી મુકલીયોનીઆણું ચારાદેશ માં હો.
 કવડીખાળેને કરી પડાણું પડીયે હો દેવગ ફેર ચણુ હો.
 ગઠ દલડીમે થાન થવાણું ને ઘણ, હર નેજા ખડા કરે હો.
 આઠ અગીયારસ મેળો લરાણું દીન ઉગતારી નીમણુકરે હો.
 સો ફૂંપીયાંરો હતર ચઢાણું સવાલાજરી ડેગ કરે હો.
 હરચરણુ ભાંટી હરજી બોલીયા એવી, એવી રમતો રામોરમે હો.

ભજન

પીરાં પછમરાઈ માંચ પીરજીરે યાંનજ હે પીરાં ચઠ ટેર.
 જો મારારણુજરા રાવ હુહુંમાન થારે આગેફીરે પીરાંચઠજોમારા
 નીલુત્રે અસવાર સાધારી રાંગા અરજ મુણે.
 પીરાં ચઢીયા ઘોડે અસવાર ચરદર તો માતા ધરણી કરે.
 પીરાં મેતીડા તપેરે લલાટ તુરરોતો માથે ભગહુજ કરે.
 પીરાં ચઢીયો માતા દેશરા દીવાણુ કળીંગ ઉપર દળ લે ચઢે.
 પરાચરણે અમારી રાખો લાજ હરજી તો ભારી અરજ કરે.

ભજન

આ દુપંચ ઉથાપે નર જોછા, ધવળ પથરી ધુંસ કરે હેહ.
 જોનો કરણીરા કુડા અપગધીરે, હાંદરમણુકીયાંમાનેદોલચઢે ટેર.
 કુડાજ કે સદાયરાઈ કુડા સાચા, મનને સોચ કરેરે ભાઈ.
 જોનકીયાં જ્યારી બ્રાંતીની ભાગી માતા કીયાં જ્યાંને મકરચઢેકુડ.
 પાટમાંઠને લેળા હોય જોડા ડખતઆજપર, મોહ કરે ભાઈ.
 ચેતારે પાસે ગરૂ શીશ મંઆવે કરણીરા હીણું ગરૂ આપ કરે.
 આજજુકાજ કરે નર આઘા, રેણુમળે જ્યું રૂઘન કરેરે ભાઈ.
 હાથમે દીવલીયો દહાડે નઈ દેખે દેખ દેખ તડા કુહુવે પડે.
 આડારે પાહાડ અડી અંબા ઉમા નમણુરી દરગા નહી નમણુ
 કરેરે ભાઈ.

ગરૂજીરી ગાદીતે પાયનહી લાગે જ્યાંને તો સામીરાજકેમમળે.
 જોકે મારા ભાઈડાજોછાને હુજવા જ્યાં સુતોમનમારોધણોઠરે.
 હરજી કહે આપે અજગારે સકના મુગરથ કરણીસે સંત તરે.

ભજન

મણુભરો વાણીયો હુ દ્યો સમદરા, ભયરે જ્યાંને સામામળીયા.
રાંમદે જ્યાંને લજેને લાગુ હોજી, લજેને લાગુ પાયેરે.
લજેને લાગુ પાય.

શીઠ પઠે તો વાણીયા મને હેલો મારે હોજી ૧
આયો સમદરાંરી તીરરે નાવણવાળાં નાવડા થારી નાવઓ રેરંજી
નાવઓ લેરી લાવેરે નાવઓ લેરી લાવરે મે બાડુદે સાના
વરો ઉતારો પેલે હોજી. ૨

ઉતારો પેલે પરરે ભાઈ ભતરીજા આપણાં વે બેઠા નાવા હોજી.
બેઠા નાવરે માંયરે નાવણવાળે નાવ હલાર્ધ વે ઉતર્યા પેલે હોજી.
ઉતર્યા પેલે પારરે હીરલા મ.ણેક વણજીયા જણે હુદ્દી વણજી હોજી,
હુદ્દીવણજીકાલરે વણજ કર પાંડો દુર્યો વે આયો સમદરાં.
સમદરાં તીરરે નાવણનાળાના વડા થારી નાવ ઓલેરિ હોજી.
નવ ઓલેરિ લાવ મે ભાટિદેયાં નાવરો ઉતારો પેલે હોજી
ઉતારો પેલે પરરે.

ભાઈ ભતરીજા આપણા વે બેઠા નવાં હોજી બેઠા નાવરે માંયરે.
અડધે દરીયે આવીયા જ્યાંરી ડોલણ લાખી હોજી પ
ડોલણ લાખી નાવરે મામામાતા સમરીયા પણુ કેાઈની આયે,
કેાઈની આયો બિલરે ભુલેચુકે વાણીરેલીયો પીરાંરો હોજી.
લીયો પીરાંરા નામરે વડા વીરમદે છોટા રાંમદે રમતા ચોપાટ
રમતા ચોપાટ દાવરે ચોપટ રમતાં ભુજપજારી તારી વાંણીયારી
તારી વાણીયારી નાતરે કેવો વીરમદે મુણે રાંમદેએ દરીયાવરા

એ હરીયાવર! ફેણુરે કેવે રાંમદે આવે વાણીયો વાતો કરસે
 વાતાં કરસે આયરે આદોચઢાય હઉ દેવજેજેને આદો પીરાદે
 આદો પીરાંદે નામરે કુવો જોહાઇ હઉ મોકજો ને સરવર બાંધુ
 સરવર બાંધુ પાજરે દેવજ અણાય હઉ દીપતો ને ઉપર ઇંડા
 ઉપર ઇંડા ચઢવુંરે હરચરણે ભાટી હરજી ભાલે મજો રણુજો
 મજો રણુજો માંપરે પાણીયારીરો જુલણો મેરો રણુજો હોજી
 ભજન.

થારો ભરોસો ભારી જજમાદન થારો ભરોસો મને ભારીર
 ભાગ ભલા જેને રાંમદેવજી મળીયા માંધાકુંવર નેજા ધારી
 મંજારીના વાલે બન્યા ઉગાર્યા બલતી અગન માંધજો હેહેજી
 ભક્ત પ્રેલાદની પ્રતમા પાળી મયે હરણુકંઠ નામ
 કેરવ પડવતું ભારથ રચીયું આગ્યા છે મારે મારીર
 ટીટોડીના વાલે બન્યા ઉગાર્યા પ્રગટ પડછો ભારી
 ગીરધારીરે ગામ જોકુળ વસાવ્યું ગોપાળ બનીને ગાયાચારીરે
 ચેસી પાતાળ કાળીનાગજ નાથ્યો પુરણ પડછા ભારી
 ગીરી ગોર્વખન કરમા ધાર્યો હન્દ્રનો મદ ઉતારીરે હેહેજી.
 વાસુદેવ દેવકીનુ દુખ દાળવા મામા કંસને મારી.
 ગજરાજ જ્યારે હુવા પ્યાસા ચાલ્યા સરોવર માંયરે હેહેજી.
 જજમાં જઈ વાલે જુઠને માર્યો, ઉગાર્યો ગજરાય.
 સેન ભગતના સંસે દાળ્યા આપ બન્યા હરનાઈરે હેહેજી.
 દોચ કરજોડે ભાટી હરજી બેલે તો શુભ પીરાંના ગામ.

રામદેવ પીરતા વીવાહ સમાપ્ત

સગાળશા શેઠનું આખ્યાન

શેઠ સગાળશા સાધુને સેવે વાણીઓ પાળે વ્રત
ન મળ્યા સાધુ ને રહ્યા અપવાસી તારવાને આળ્યા તરત.

કૃષ્ણ કૃષ્ણો થમનેરે વેશ અતિતનો લઘનેરે,
અંગાવતીએ અણામન દીધાં નવરાવીને નાથ,
પલંગ ઉપર પધરાવીને સ્વામી કીધા સગાથ;
ખાંતે ભોજન ખીરનાં કીધારે પીરસીને આગળ દીધાં.
ખીરરોટલી અમે જમતા નથી, નથી અન્નનો અહાર,
માઝન લોક અમે માંસના અહારી, એ ન બિલ્યા કીરતાર.

ખાવો વચન બોલ્યા બધુ સમજ લેજો સાધુ,
કસાઈવ ડે જઈ કરીને છુપવી લાવ્યા માંસ,
અંગાવતીએ રસોઈઓ સુધારી પીરસીયો પરસાઈ;
વાયુ ઢાળે નરન નારીરે, જમો તમે દેવમોરારીરે.

અમેરે માટી માણુમની જમીએ પર માટી ન ખ્યાર,
અઘોર પંથમાં રહેવું, એ ત ખાંડાની ધાર;
વાણીડાં વર્તે જ કૃણશેર, આવી અરીનાશી મગશે,
માંગ્યું વેચાતી માણુસ ન મળે, હૈએથી નહી હાર;

માત પીતાએ પનીણામ કીધાં દલૈયો સંહાર.
વાતો તો રહેશે વિવેક, દલૈયો લાલને લેખે;

લણતો તો લગ્ય દલૈયા, મન હમારી પ્રતીત,
માતા પીતા તારા મારવા બેઠા, આંગણે આળ્યો અતિત.

ધુતારેા ધુતીને જાશેરે પાછગથી પસ્તાવેા થાશેરે.
 એ શું બિલ્યા ગુરુજી અમારા માલીતર છોડ્યા કેમ જાય
 નવ માય જેને ઉદર રાખ્યો ગુણુ ઓશીગણુ જાય
 બક્ષિત મારી શીરને સાટેરે શું થાએ મસ્તક માટે
 હું ભાશું તેા ભોમી લાજે ભોરીં ના બીલે ભર
 મેરૂ સનીળા ડાલવા લાગે આકાશને આધાર.
 મહેગમણુ મઝા ના મુકેરે કેલેયો સત્ત્વ ન ચુકે
 રજારે લલને ત્યાથી કેલકયો આળ્યા પોતાને અવાસ;
 માન એ સુખનાં મીઠડા લીધાં નાખીને નિસ્વાસ;
 આવતો દરમા લીલેરે માનવાનો પરીણામ કીધો
 એ શું બિલ્યા માતાજી અમારાં નાખી નીચાસો
 સફળ મનળો કેલઈયાનો માંસ જમે મહારાજ
 ધન્ય ધન્ય આજનો દહાડેરે જુગનેથી જીવણુને જમાડો
 માન પિતાએ જને મળાને છેલ્યું કેલઈયાનું શીખ,
 અણુગટતી તેા એણે કીધી, જમાડ્યા જગદીશ
 એલ રચ્યો છે જારેરે પ્રભુ હવે પારણું કરો
 નાથ કહે મારી નજરે લાવો, પુત્ર તમારો છે એહ.
 મુરતકની તમને માયા લાગી છે, એમ અતીનાથો કહે
 તમે છો નરને નારીરે જુવો મન વાત વિચારીરે.
 ખાંડણું ખાડો સુખેથી હસો, કોરા પાલવ પેર,
 અંખોમાં તમે અંજણું આંજો, મનમાં ન આણો મહેર
 તમે છો સાચા સતીરે એમ બિલ્યા જુના જતિ,

મરતક લઈ ખાંડણીમાં ખાંડે પિત્તને વળી માથ
 આંખોમાં તમને આંસુ ન આવે, હરખે હાલરડાં ગાય,
 લોજનીઆં તો લાવશું કીધાર, પીત્તસીને આગળ દીયાં
 સત્યવાદી તમે સાચાં સતી, સત્ય અમારે છે એક,
 વાંઝીયાનું અમે જમતા નથી, એવું અવિનાશી કહે.
 તમે છો નરને નારી, જુઓ મન વાત વીચારી.
 સમાજશાના મનમાં ચોરી બીજુ ન મળે બાળ,
 ભગવાન અહીંથી ભુજ્યા જાય તો નિશ્ચે ખુટ્યો કાળ.
 અંદગીએ તો સંતની કરીએ, નીકર વણુ મારી મર એ,
 સમાજશા કહે પુર્વ જન્મનાં પ્રગટયાં અમારાં પાપ,
 શુરુ દુભાએ ગોતરો માર્યા, મારલા માને બાપ.
 કુંઝરીયે કવ લગાડ્યો, તેં તો મારો ખેલ બગાડ્યો;
 અંજાવતી કહે પાંચ મહીનાનું મારે છે એધાન,
 લલે આખ્યા સ્વામી લાવે, અમારે તમ સંખુ કામ.
 ધણો મેં તો તમને ધાર્યો, તમે મારા ખેલ સુધાર્યા.
 અંજાવતીએ છરી લીધી, પાળી મારી પેટ માદ્ય,
 અસાનક નાઠા ઉઠીને, બહુનામીએ ઝાલી બાંદ્ય.
 સાચી છે - ટેક તમારી, માગો કહે દેવમારારી,
 કેલધ્યાને સજવન કીધો, ભેટો રમે છે બહાર,
 પછી સતી બ્રાહ્મ્યાં વિચારી, બુદ્ધર દેજો ભક્તિ તમારી;

ભણતો ભણતો આવ્યો કેલધયો, લગ્યો હરિને પામ;
 માતાએ માતીઠે વધાવ્યો, હેડે હરખ ન માય.
 દાનારે તો દર્શન દીધારે, લહાવો લાખેણા લીધા,
 શમાળશા શેઠ ચંપાવતીએ એવું ધરાવેલું નામ;
 ભણુ પ્રતાપે ભણે રતનદાસ, તેને તરછોડીએ કેમ.
 મોહનજી મળવાને માટેરે, જાવું છે વૈકુંઠની વાટે.

કાચબા કાચબીનું બજન

કાચબો અને કાચબી, એ તો હતા દુરરીનાં દસ,
 દરશન કારણે ખારણે આવ્યાં રાખીને વિશ્વાસ,
 આવતાં નજરે ભાગ્યાં, જાણીને ખાંધી માયો;
 કળકળમાં તું કાચબીને ભુંડી, રામકથાની રીત છે રૂઢી
 કાચબો કહે છે કાચબીને ભુંડી તું ધારણુ રાખ ધીર,
 આપણને ઉગાંશે વલો જુગત બાંધવ વીર.
 ચિંતા મેટી શરણે આવો, મારવા નહિ દે આવો રે
 વારે વારે તુને વારતી કથ માફ ન માન્યું કેણુ.
 કેણુ આવ્યો કેણુ રાખશે તમે નીચાં શું ઠાળો નેણુ
 પ્રભુ તારો નાવીયો પ્રાણી માથે આવી મોત નીશાની,
 અજાણને ધંખાર ન આવે, કરે કોટી ઉપાય,
 કીધું ન માને કોઈનું ગાયું પોતાનું ગાય.
 એવી વિશ્વાસની વાણી પ્રથમ પહેલી મત છે પાની ઠ

ચળી કહે કયાં ગયો તારો રાખણ વાતો રામ.
 જુ ગયા પછી પહોંચે શું કરશે તારો રામ;
 રા દાણે મતી મુઝાતી તુટ્યા પછી ઝાલવું તાણી પ
 કમજ તણુ લોકમાં મારે તારો વિશ્વાસ,
 ટક પડે ત્યારે આવજો મારા આતમના જોધાર ૬
 પ્રમાણની વાત છે દેહી થાજે અપજાના મતી
 પારે કાચળી કહે કેણ ઉગારે તારો જાતો રહ્યો જગદીશ
 માર હીવસથી સળગાવીયા, લઈને જોઈ વીચીવીચ;
 મેમાંથી જો ઉગરીએ પાણી બહાર પગ ન ભરીએ ૭
 મળતી હાથતો ખેસ મારી પીઠ પર રાખું પ્રાણ
 ધીધા કરે છે મારા નાથની જોતો મારે છે મુજને જાણ
 તલો મારો આવશે તારૂં આપણને તારવા સાડ ૮
 કાચળી કહે કરતાર ન આવ્યા અને આપણે આવ્યો અંત
 હરી નથી કોના હાથમાં તમે તે શું બાધ્યો તત
 જોના વિશ્વાસ છે તારે તેનો છતનાર નથી મારે ૯
 વીકુલજી મારી વારે ચઢજો શામળ કરજો સદાય
 લાજ લોપાસે લોકમાં પછી જાણ કેની વાર
 હરી મારી હાંસી થાશે પ્રભુ તારી પતીત જાશે ૧૦
 ત્યારે કેશવજીએ કહ્યું હરી મોકલ્યા મેવ મહાર;
 આધાણુમાંથી ઉગારીયા જોલ્યા કાચળાને કીરત ર
 લે જલ કહે લઈસો જેને ત્રીકમજ તારસે તેને

ખરીદો ! કુળીયુગમાં કલ્પદ્રુમ વહેણ તે પહેલા !

આધી વ્યાધી અને હારીદનો નાશ કરી સુખસંપત્તી આપન
કામધેતુરૂપ આત્મંત ચમત્કારી તાવીજ જેવું પુસ્તક.

નવ ગ્રંથ વિધાન

માં સૂર્યનો પાઠ, સૂર્ય કવચ, મંગળનો પાઠ, મંગળની
કથા, બુધનો પાઠ, બુધનો મંત્ર, બ્રહ્મરૂપતીનો પાઠ, બ્રહ્મરૂપતી
નામાવલી, શુકનો મંત્ર, શુકનો પાઠ, શુકનો સ્તોત્ર,
શનિનો પાઠ, શનિનો મંત્ર, રાહુનું પૂજન તથા દાન તે
કેતુનું પૂજન, સ્તોત્ર, પાઠ વિગેરે નવે ગ્રંથની સંપૂર્ણ
પૂજન પાઠ દાન, જપ વિગેરે આપ્યા છે.

* છતાં મૂલ્ય માત્ર ચોરસેજ સાથે ઊંડાર આના. *

આ પુસ્તકમાંની દરેક વસ્તુ ફળદાતા છે એનું અદ્વાપૂર્વક પાઠ
કરવાથી હચ્છીત ફળની પ્રાપ્તિ થઈ દરેક મનકામના સીદ્ધ થાય તે
માત્ર પુસ્તક પણ પાસે રહેવાથી એક ચમત્કારીક તાવીજનું
ગરજ સારી મનુષ્યને સર્વ સંકટથી મુક્ત કરી સુખી સંપત્તિવાન બનાવે

આસ મહાદેવના ભક્તો માટે બહાર પડી ચુકી છે.

— : અત્યાર સુધી જે પુસ્તક મળતું જ નહિ હતું તે : —

* સોળ સોમવારની કથા *

કથા, મહાત્મ, પુજનો વીધી, આરતી, સતી સીમંતીનું
આખ્યાન વીગેરે પુરેપુરું સમગ્રગ્રંથ છે, તદ્દન સહેલામાં સહેલી ભાષાનું
આ પુસ્તક છે; છતાં કીંમત માત્ર પાંચ આના. દરેક મહાદેવજીના
ભક્તોએ આસ આ પુસ્તક રાખવું જ જોઈએ.

શ્રી હરિહર પુસ્તકાલય, ટાવર રોડ - સુરત.

